

HASZNÁLATI – KEZELÉSI ÚTMUTATÓ 61336 MONTESSORI A FARMON

Clementoni: az egyetlen valódi Montessori játékok!

A Clementoni-Montessori termékcsalád olyan a Montessori módszer ihlette játékokat kínál, amelyeket Montessori tanárok és oktatók közreműködésével fejlesztettek ki.

A javasolt feladatok nagy része közvetlenül a Montessori iskolákból származik, és bizonyos esetekben pedig maga Montessori által létrehozott feladatok ihlették.

Ezért a Clementoni játékok az egyetlen igazi Montessori játékok!

A módszer alapelvei

Önállóság

„Segíts nekem, hogy egyedül dolgozhassak!” - ez Maria Montessori jelmondata, és amely a felnőtteket csendes megfigyelőkké válni hívja azoknál a gyerekeknek, akik önállóan irányítani akarják és tudják tevékenységeiket. Éppen ezért játékokunk magában foglalja a hibák önálló ellenőrzését, így a gyerekek maguk is képesek kijavítani hibáikat a feladatok elvégzése során.

Tapasztalatszerzés tapintással

„A kéz az emberi intelligencia eszköze”. Minden tantárgy, még az is, amelyek látszólag absztraktabb, mint a matematika, érintéssel is internalizálható. De az anyagoknak erőteljesen tapinthatónak kell lenniük: szilárd, egyértelműen meghatározott, érdes, sima, forró, hideg, természetes... Más szóval a tapasztalatnak VALÓSNAK kell lennie. Kínálatunkban számos olyan tapintásos játék található, amelyek a Montessori iskolákban végzett gyakorlatokon alapulnak, mint például az érdes felületű betűk és számok.

A valóság az alap

Játékaink és könyveink minden témája úgy van bemutatva, hogy felkeltik a gyerekek érdeklődését, lelkesedését. Nincs szükségünk mesékre vagy fantáziatörténetekre, mert a való világ, az univerzum története és általában a valós történetek ezerszer stimulálóbbak. "Nagy dolgokat kell adunk nekik. Kezdeképpen mutassuk be nekik a világot".

Elkülönítő tulajdonságok

Ahhoz, hogy valóban megtanítsa egy gyermeknek egy fogalmat, el kell különítenie minden fogalmat, egyszerre csak egyet tanítva. Például, ha egy kutyát szeretne bemutatni, akkor valóságosnak kell lennie, és semleges háttér előtt kell bemutatni, vagy ha formákat akar bemutatni, akkor egy színt kell használnia.

A túl sok stimuláció (színek, rajzok, tevékenységek) nem tanítanak, csak zavart okoznak.

Játékaink grafikáinak minősége egyszerű, tiszta, könnyedén szemlélhető, ezt az alapelvet betartva készültek.

Egy felvilágosult tudós élete

Maria Montessori 1870. augusztus 31-én született Chiaravalle-ban (Ancona tartomány Olaszországban) egy középosztálybeli családban.

Maria szembeszállt szülei kívánságaival, akik úgy gondolták, le kellene telepednie háziasszonynak; sikerült beiratkozni az orvostudományi karra, ahol 1896 -ban végzett pszichiátriai egyetemi diplomával. Olaszország első női orvosa lett. Pályafutása elején olyan fogyatékkal élő gyermekekkel foglalkozott, akik élete végéig különleges helyet foglaltak el a szívében.

1900 körül a római S. Maria della Pietà elmeógyógyintézetben találta magát, hogy végezzen némi kutatómunkát, és ott találkozott néhány különleges szükségletű gyermekkel, akiket elmebeteg felnőtteként kezeltek.

Orvosként Maria Montessori rájött, hogy ezek a kis betegek nemcsak másféle tanítási módszereket és orvosi ellátást igényelnek, hanem szükségük volt szeretetre és ragaszkodásra is. Forradalmi módszere abban állt, hogy rávegye őket, hogy érintsék meg és kezeljék a tárgyakat, ahelyett, hogy a szavakat fejből tanulják. Módszere meglepő eredményeket ért el, olyannyira, hogy a szakértők által felügyelt teszt során a fogyatékkal élő gyermekek magasabb minősítést kaptak, mint a „normál” gyermekek. Sikere arra ösztönözte, hogy alkalmazza ezt az új módszert a „hétköznapi” gyerekekre is, és Maria megnyitotta az első „Casa dei Bambini” -t (Gyermekek Háza) Róma a munkásosztály lakta külvárosában. Az egész környezetet a gyerekekre gondolva alakították ki, és Maria Montessori saját anyagokat készített, hogy kis tanítványainak biztonságos, rendezett helye legyen, ahol önállóan és szabadon mozoghatnak.

Maria Montessori számos könyvet is írt, amelyekben tanítási módszeréről beszélt.

Ezek a könyvek sok különböző nyelvre lefordítva hozzájárultak a „Montessori -módszer” elterjesztéséhez az egész világon. Ma mind az 5 kontinensen létezik Montessori -iskola.

Európa különböző részein élt, Indiába utazott, és a fasizmus bukása és a második világháború vége után visszatért Olaszországba. 1952. május 6 -án hunyt el Noordwijckben, Hollandiában. Sírkövén a sírfelirat így szól:

„Könyörgöm a drága, mindenható gyermekekhez, hogy csatlakozzanak hozzám a béke megteremtésében az emberben és a világban.”

Segítség az élethez

Maria Montessori tanítási szemlélete több mint száz éve létezik, és módszerét - amelyet szeretett úgy nevezni „segítség az élethez” - már világszerte alkalmazzák. Módszerének alapelvei a gyermek természetének és szükségleteinek megfigyelésén alapulnak.

Maria Montessori véleménye szerint a tanulás természetes folyamat, és a megfelelő környezetbe helyezett gyerekek önállóan fejleszthetik saját készségeiket.

A tanulás elkezdéséhez egy olyan gyermekbarát környezet szükséges, amely testi, lelki és érzelmi szempontból serkent arra, hogy aktívak legyenek a derűs, nyugodt, tiszteletteljes közegben.

A gyermekek természetes vágya a tanulás, ha szabadon cselekedhetnek, felfedezhetnek, megfigyelhetnek és döntéseket hozhatnak. A gyermekek szabadon hagyása nem azt jelenti, hogy saját magukra hagyják őket. A környezetet úgy kell előkészíteni és kialakítani, hogy a gyermekek veleszületett kíváncsisága előtérbe kerüljön, és ösztönözzék őket a körülöttük lévő világ felfedezésére. A külvilágot nem lehet megtapasztalni cselekvés nélkül, érintés nélkül, és nemcsak a szemünket használjuk, hanem a kezeinket is, amelyek az intelligencia eszközei. A felnőtt feladata, hogy magabiztosan figyelje a gyermek természetes növekedési ütemét, és gyengéden javasoljon olyan tevékenységeket, amelyek megfelelnek saját spontán érdeklődésének és tehetségének, hogy a gyermek minden tőle telhetőt meg tudjon tenni. A „Segítség, hogy egyedül csináljam” azt jelenti lehetőséget adunk a gyermeknek olyan gyakorlati feladatok elvégzésére, mint az öltözködés és a vetkőzés, vagy a pohárba öntött víz, de megtapasztalhatja az új dolgok felfedezésének örömét is, és rendezett módon megszervezi saját tudását.

A Montessori-szabadságnak pontos határai vannak, és a gyermeknek meg kell tanulnia vállalni a felelősséget az általa használt tárgyak rendbetételéért. A gyermekbarát környezetnek egyszerűnek és rendezettnek kell lennie, és semmilyen részletet nem szabad a véletlenre bízni. A játékoknak és a feladatoknak elérhetőnek kell lenniük a gyermek számára, mindennek saját helye kell hogy legyen, és minden dolog számára lennie kell egy helynek, vagyis a gyermek is megtalálja a maga helyét a harmóniában. Élete első éveiben a gyerekek az „abszorbeáló elmére” támaszkodhatnak, és öntudatlanul tanulnak. A természet „érzékeny időszakokkal” elősegíti a fejlődést, amikor a gyermekek érdeklődése egy adott tudásterület megszerzésére összpontosít. Ez a képességük lehetővé teszi számukra, hogy információraktárakat építsenek fel, és személyiségüket tudatlanul, kellemes, boldog, eredeti módon alakítsák ki. Azáltal, hogy a gyermeknek szabadon választható tevékenységek széles skáláját kínálja, a felfedezés izgalma és az önállóság igénye egyaránt ösztönözve vannak. Ha tudja, hogy képes önállóan cselekedni, használhatja a tárgyakat, ameddig csak szeretné, és kijavíthatja saját hibáit, a gyermek nagyobb bizalmat kap saját képességei iránt, ápolja kreatív oldalát, és kinyitja elméjét, anélkül, hogy erőltetné vagy eredményre törekedne.

Használati útmutató

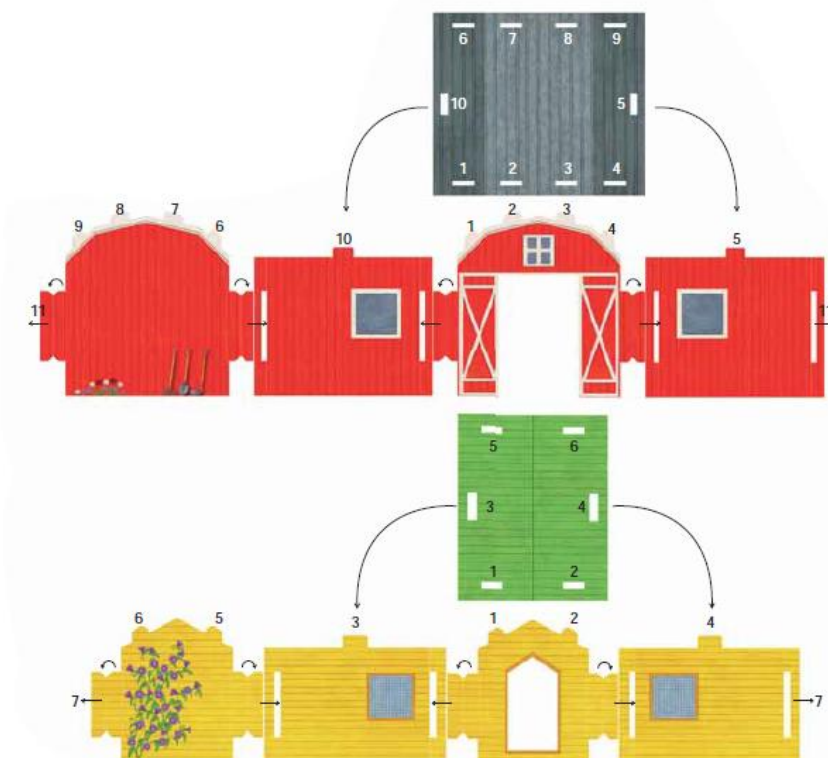
A tartozékok

- Mezőgazdasági tárgyak • főnév-kártyák fekete szegéllyel • melléknévkártyák barna szegéllyel • névelő-kártyák mogyoróbarna szegéllyel • három gumiszalag • poszter üres tájjal • kétoldalas önkorrektív plakát • műanyag tartók a tárgyak függőleges helyzetben tartásához

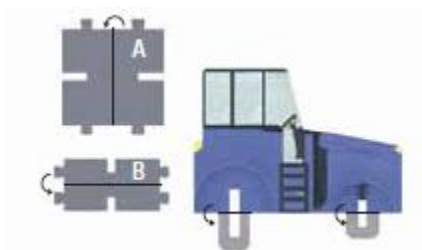
Először távolítsa el a kártyákat a tartókeretről, és ossza őket szín szerint három különálló paklira, a gumiszalagok segítségével fogja össze őket. Ezután szerelje össze a műanyag tartóelemeket a farm előre kivágott darabjaival (a nagy elemekhez használja a legnagyobb vagy több kicsi támaszt). Az istállót, a tyúkólat és a traktort háromdimenziós módon kell összeszerelni, az alábbiakban látható módon. Amikor a feladat befejeződik, ezeket a darabokat szét kell szerelni, mielőtt visszahelyezik a dobozba.

Istálló és tyúkól

Hajtsa össze a füleket a falak oldalán, és helyezze be a nyílásokba. Illessze rá a tetőt a képen látható számozás követésével.

A traktor

Hajtsa be az A és B füleket, valamint a traktor alján lévő füleket.

Helyezze be az A és B füleket a nyílásokba.

Illessze rá a kerekeket (a nagyokat hátra, a kicsiket előre).

Bevezetés

Növekedésük során a gyerekek átmennek a Montessori által „érzékeny időszakoknak” nevezett fejlődési szakaszokon, amelyekben különösen fogékonyak a tanításra. A Montessori-módszerben a névjegyzék kielégíti a 3-6 éves gyermekek „szóéhségét”, ebben az időszakban bővíti szókincsüket és értik meg a növekvő mennyiségű szavakat és párbeszédet, ezáltal javítja nyelvi készségeiket, képessé válnak a világ osztályozására, hogy jobban megértsék a körülöttük lévő valóságot. Ez a játék jeleneteken és feladatokon keresztül javítja a nyelvet, a nyelvtant és az olvasási készségeket.

1. feladat: a főnév bemutatása

„A beszédrészek és a szavak iránti szenvedély elemző tanulmányozása azonban nem minden korú gyermek számára való. Az öt és hét év közötti gyerekek a szavak szerelmesei. Ők mutatják hajlamukat az ilyen tanulmányokra. Fejletlen elméjük még nem tudja teljesen felfogni a teljes elképzelést.”

Felhasználható tartozékok:

- mezőgazdasági tárgyak
- főnév-kártyák (fekete szegély)
- poszter üres tájjal
- kétoldalas önkorrekción plakát

Miután a gyermek felügyelet nélkül játszott a tárgyakkal és karakterekkel, javasolhatja a következő feladatokat, amelyek lehetőséget adnak neki, hogy szórakoztató módon elvégezze az első szóelemzést.

Először is, a felnőtt leteszi a dobozt az asztalra vagy a szőnyegre, a gyermek jobb oldalán ül, mindkét kezével leveszi a doboz fedelét, előretolja és leteszi azt. Aztán a felnőtt felemeli a dobozt, lassan ráhelyezi a fedélre, és megkezdi a játék bemutatását. Miközben kivesszi a mezőgazdasági tárgyakat a dobozból, a felnőtt elmagyarázza a gyermeknek, hogy mindennek van neve: embereknek, állatoknak, tárgyakkal és maguknak is.

A felnőtt megkérdezi a gyermeket, hogy ismeri-e a tárgyak nevét, ha nem, akkor ismétlje meg őket, és helyezze őket tetszőlegesen az üres tájba. A második körben (akár közvetlenül utána, akár később, a gyermek érdeklődésétől függően) a felnőtt felveszi a főnév-kártyákat (fekete szegély). A felnőtt egyszerre felvesz egy kártyát (például azt, amelyen a „birka” szó szerepel), és azt mondja a gyermeknek, hogy az írott szó az adott tárgy neve (a birkára mutat). Valójában mindezeket a szavakat a fekete szegélyű kártyákon főneveknek nevezik. A felnőtt elolvassa a kártyán szereplő nevet, és a gyermeknek a megfelelőhöz kell tennie a tárgyat. A gyermek figyelmét az egy és a sok közötti különbségre kell irányítani. Mondhatnánk például, hogy „itt a kakasokat és nem a kakast írnak, mert amint látjátok, hárman vannak. Ha befejezte, ellenőrizheti az önjavító plakáton (főnévszakasz), hogy minden főnév a megfelelő helyre került. A gyermek képes lesz önállóan megismételni ezt a feladatot, ha tudja, hogyan kell olvasni, elővesz egy főnév-kártyát, és magától a megfelelő tárgy mellé teszi. Ellenkező esetben az önkorrekción plakát segítségével ugyanazt a nevet találhatják meg, mint a kiválasztott kártyán, így láthatják, hogy melyik tárgyra hivatkoznak. Ezután felírhatják a főneveket egy papírra. „Amikor az értelmezett szóval ellátott papírlapot a megfelelő tárgyra helyezik, a gyerekek valójában megkülönböztetik a főnevet a beszéd többi részétől. Intuitív módon megtanulják meghatározni. Az első lépést tehát megtettük a nyelvtan területén.” A gyermek új elemeket és új kártyákat adhat a gazdasághoz rajzolással és írással.

2. feladat: a névelő bemutatása

Felhasználható tartozékok:

- mezőgazdasági tárgyak
- névelő-kártyák (mogyoróbarna szegély)
- főnév-kártyák (fekete szegély)
- poszter üres tájjal
- kétoldalas önkorrekción plakát

A gyermek kivesszi a tartozékokat a dobozból, és a hozzájuk tartozó főnév-kártyákat lerakja melléjük. A felnőtt most felvesz két elemet véletlenszerűen, például a kakas és a paprika, és arra kéri a gyermeket, hogy gondoljon

arra, hogy nem azt mondjuk, hogy „kakas” és „bors”, hanem „A kakas ”vagy„ Egy bors ”. A felnőtt előveszi az „az” és az „egy” kártyákat (mogyoróbarna szegélyek), elmagyarázva, hogy ezeket a szavakat „névelőknek” nevezik. Ezután a felnőtt közelíti őket a főnevekhez. Ellenőrizze a plakáton (névelő szakasz).

A határozott és a határozatlan névelők funkciója közti különbség

A felnőtt az asztalra teszi a tárgyakat. Ezután megkéri a gyermeket, hogy adjon neki egy kártyát, amelyen csak egy tárgy található; mondhatja például ezt: „add nekem a salátát”. Ezt követően a felnőtt megkéri a gyermeket, hogy válasszon ki egy kártyát, amely több azonos tárgyat tartalmaz; például „adj nekem paprikát”. A gyermek megkérdezheti: „Melyiket?” Elmagyarázzuk, hogy ha egynél több elem van, akkor az „egy” -et használjuk, utalva az egyikre a sok közül. Ha csak egy tétel lett volna, használhattuk az „a / az” -t.

Amint láthatja, kétféle névelő létezik: „a / az”, amely határozott, és az „egy”, amely határozatlan. Amikor egy még nem azonosított dologról beszélünk, akkor a főnév elé tesszük az „a / azt” -t. Amikor egy azonosítható dologról beszélünk, a megszámlálható főnév előtt „egy” -et használunk.

A gyermek képes lesz önállóan ellenőrizni az útmutatóban, hogy helyesen választotta-e ki az egyes névelőt.

3. feladat: a melléknév bemutatása

Felhasználható tartozékok:

- mezőgazdasági tárgyak
- főnév- kártyák (fekete szegély)
- névelő-kártyák (mogyoróbarna szegély)
- melléknév-kártyák (barna szegély)
- poszter üres tájjal
- kétoldalas önkorrektív plakát

Ahhoz, hogy először elmagyarázzuk a melléknévek funkcióját egy gyermeknek, ugyanazon elem több különböző típusára van szükségünk. Vegyük például a három rózsát. A felnőtt megkérdezi a gyermeket: „Add nekem a rózsát”; de ha a „piros” szót nem mondják ki, a gyermek nem fogja megérteni, hogy a három virág közül melyiket kell odaadni a felnőttnek. Ez a szó meghatározza, hogy melyik rózsát akarjuk az egész csoportból, olyan információk hozzáadásával, amelyek megkülönböztetik ezt az elemet a többitől. Ezt az informatív szót melléknévként nevezik, és leírja a tárgyat, amelyről beszélünk. A melléknév-kártyák barna szegélyűek. Vegyünk két másik elemet, amelyek egy tulajdonság miatt különböznek egymástól. Például az üres talicska és a teli. Felhívhatjuk a gyermek figyelmét a két kép közötti különbségre, a barna szegélyű kártyán lévő két szóra, és arra, hogy a helyes névelőt tartalmazó kártya az „egy”. Kezdetben a felnőtt segíti a gyermeket abban, hogy megtalálja a főnév és a melléknév közötti egyezést, így a második körben a gyermek képes lesz önállóan dolgozni. A doboz minden elemhez csak egy melléknévet tartalmaz; a gyermek, a felnőtt segítségével, találhat másokat is. Annak érdekében, hogy megmagyarázza a mondat helyes szórendjét, a felnőtt áthelyezi a melléknévet egyik helyzetből a másikba, miközben a „rózsavörös” vagy „vörös a rózsá” szöveget olvassa, a megfelelő helyre, a főnév elé helyezi: „ a vörös rózsá ”. Ezután ellenőrizheti az önjavító plakátot (melléknévek szakasz). Miután elkészült e három beszédrész bemutatásával, a gyermek kiválaszt egy elemet, és létrehoz egy mondatot a megfelelő névelővel, melléknévvvel és főnévvel. Ha képesek rá, felírhatják egy papírra, majd ellenőrizhetik. A gyermek folytathatja a játékot, ha más tárgyakat választ a ház körül, így szórakoztató lesz a gyakorlás és az új mondatok megalkotása. Jó dolog egy tárgy színével kezdeni, mert ez a legkönnyebben megjegyezhető tulajdonság egy gyermek számára.

Nyilvánvalóan, ha azonnal odaadják nekünk a vörös rózsát, akkor meg kell kérnünk őket, hogy adják oda helyette a fehérét.

Egyéb feladatok

- Helyezze az összes melléknévet egy tasakba. Ezután két gyermek (vagy egy gyermek és egy felnőtt) rajzol egy kártyát, egyszerre csak egy játékos. A játék abból áll, hogy a lehető legtöbb tárgyat keresi a helyiségben, ugyanazzal a tulajdonsággal, amelyet a kártya jelez.
- Ez a játék azoknak a gyerekeknek szól, akik már tudnak olvasni. A gyermek véletlenül kiválaszt egy névelőt, melléknévet és főnevet a tasakból.

A szavakat összerakva elolvassák az imént létrehozott mondatot. A szokatlan kombinációnak köszönhetően a gyermek szórakozni fog az olvasás gyakorlása közben!

- Vegyen elő egy könyvet, és a gyerekekkel együtt keressen névelőket, főneveket vagy mellékneveket minden mondatban.
- „Találd ki, melyik tárgyra gondolok”: a gyermeknek eszébe jut egy farmról származó tárgy (lehet állat, gyümölcs vagy valami), más gyerekeknek vagy felnőtteknek pedig kérdéseket kell feltennie annak megállapítására, hogy mi ez a tárgy.
- „Melyik tárgy tűnt el?”: Helyezze el az összes tárgyat a játéktáblán. A két játékos közül az egyik eltüntet egy tárgyat. A másik játékosnak meg kell találnia, hogy melyiket vette el.

A játék célja

- Megtanuljuk a szórendet egy mondatban konkrét tárgyak segítségével.
- Javítsuk az olvasási készségeket.
- Fedezzük fel a mondatok felépítésének kreatív módjait a különböző névelők, melléknevek és főnevek kombinálásával.
- Tanuljunk nyelvtant játékos környezetben.

Figyelem! Ez a készlet angol nyelvre lett kifejlesztve, így a kártyánál be kell helyettesítenie a magyar megfelelőjével!

Gyártja és forgalmazza:

Clementoni S.p.A., Zona Ind.le Fontenoce, s.n.c. 62019 Recanati (MC) – Italy. Tel.: +39 071 75811

Minden jog fenntartva!